

- 4) Ja vieta, kurā patērētājam tālpārdošanā nopirkta patēriņa prece uzņēmējam ir jānodod pārbaudīšanai un nolūkā sniegt iespēju veikt saistību vēlāku izpildi, vienmēr vai konkrētajā gadījumā ir uzņēmuma juridiskā adrese –

vai ar Direktīvas 1999/44/EK 3. panta 3. punkta pirmo daļu, lasot to kopā ar tās 3. panta 4. punktu, ir saderīga situācija, kad patērētājam ir avansā jāsedz izmaksas par piegādi un/vai nogādi atpakaļ, vai arī no “salabošanas bez atlīdzības” pienākuma izriet, ka pārdevējam ir pienākums veikt avansa maksājumu?

- 5) Ja vieta, kurā patērētājam tālpārdošanā nopirkta patēriņa prece uzņēmējam ir jānodod pārbaudīšanai un nolūkā sniegt iespēju veikt saistību vēlāku izpildi, vienmēr vai konkrētajā gadījumā ir uzņēmuma juridiskā adrese un patērētāja pienākums veikt avansa maksājumu ir saderīgs ar Direktīvas 1999/44/EK 3. panta 3. punkta pirmo daļu, lasot to kopā ar tās 3. panta 4. punktu –

vai Direktīvas 1999/44/EK 3. panta 3. punkta trešā daļa, lasot to kopā ar tās 3. panta 5. punkta otro ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesības prasīt līguma atcelšanu nav patērētājam, kurš uzņēmējam ir tikai norādījis uz defektu, nepiedāvājot patēriņa precī nogādāt uz uzņēmēja atrašanās vietu?

- 6) Ja vieta, kurā patērētājam tālpārdošanā nopirkta patēriņa prece uzņēmējam ir jānodod pārbaudīšanai un nolūkā sniegt iespēju veikt saistību vēlāku izpildi, vienmēr vai konkrētajā gadījumā ir uzņēmuma juridiskā adrese, taču patērētāja pienākums veikt avansa maksājumu nav saderīgs ar Direktīvas 1999/44/EK 3. panta 3. punkta pirmo daļu, lasot to kopā ar tās 3. panta 4. punktu –

vai Direktīvas 1999/44/EK 3. panta 3. punkta trešā daļa, lasot to kopā ar tās 3. panta 5. punkta otro ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesības prasīt līguma atcelšanu nav patērētājam, kurš uzņēmējam ir tikai norādījis uz defektu, nepiedāvājot patēriņa precī nogādāt uz uzņēmēja atrašanās vietu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām (OV 1999, L 171, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. janvārī iesniedza Audiencia Nacional (Spānija) – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)/Deutsche Bank SAE

(Lieta C-55/18)

(2018/C 152/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Nacional

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)*

Atbildētāja: *Deutsche Bank SAE*

Ieinteresētās personas: *Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT)*, *Confederación General del Trabajo (CGT)*, *Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA)*, *Confederación Intersindical Galega (CIG)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ir jāuzskata, ka Spānijas Karaliste, pamatojoties uz Darba likuma 34. un 35. pantu tā, kā tie ir interpretēti Spānijas judikatūrā, ir veikusi atbilstošos pasākumus, lai nodrošinātu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (¹) (2003. gada 4. novembris) 3., 5. un 6. pantā noteikto ierobežojumu attiecībā uz darba laika ilgumu un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikiem efektivitāti attiecībā uz darbiniekiem, kuri strādā normālu darba laiku un kuri nav skaidri, individuāli vai kolektīvi apņēmušies strādāt virsstundas un nav mobilie darba ņēmēji, nestrādā tirdzniecības flotē vai dzelzceļa transportā?

- 2) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) 3., 5., 6., 16. un 22. pants saistībā ar Padomes Direktīvas 89/391/EEK⁽²⁾ (1989. gada 12. jūnijs) 4. panta 1. punktu, 11. panta 3. punktu un 16. panta 3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts tiesību norma kā Darba likuma 34. un 35. pants, no kura, kā liecina pastāvīgā judikatūra, uzņēmumam neizriet pienākums ieviest faktiskā dienas darba laika uzskaites sistēmu darbiniekiem, kuri strādā normālu darba laiku un kuri nav skaidri, individuāli vai kolektīvi apņēmušies strādāt virsstundas un nav mobilie darba ņēmēji, nestrādā tirdzniecības flotē vai dzelzceļa transportā?
- 3) Vai ir jāuzskata, ka dalībvalstīm Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) 3., 5., 6., 16. un 22. pantā saistībā ar Padomes Direktīvas 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) 4. panta 1. punktu, 11. panta 3. punktu un 16. panta 3. punktu noteiktais obligātais pienākums ierobežot kopumā visu darbinieku darba laika ilgumu ir izpildīts attiecībā uz parastajiem darbiniekiem, pamatojoties uz tādu valsts tiesību normu kā Darba likuma 34. un 35. pantā ietvertu, no kuras, kā liecina pastāvīgā judikatūra, uzņēmumam neizriet pienākums ieviest faktiskā dienas darba laika uzskaites sistēmu darbiniekiem, kuri strādā normālu darba laiku un kuri, atšķirībā no mobilajiem darba ņēmējiem, tirdzniecības flotē vai dzelzceļa transportā strādājošajiem, nav skaidri, individuāli vai kolektīvi apņēmušies strādāt virsstundas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV 1989, L 183, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 29. janvārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas
2017. gada 17. novembra spriedumu lietā T-263/15 *Gmina Miasto Gdynia un Port Lotniczy Gdynia–
Kosakowo/Komisija***

(Lieta C-56/18 P)

(2018/C 152/11)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Herrmann, D. Recchia un S. Nož)

Pārējie lietas dalībnieki: *Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia–Kosakowo sp. z o.o.*, Polijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

— atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 17. novembra spriedumu lietā T-263/15 *Gmina Miasto Gdynia un Port Lotniczy Gdynia–Kosakowo sp. z o.o.*;

— noraidīt sestā prasības pamata trešo iebildumu kā nepamatotu;

— nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā izskatītu pārējos piecus prasības pamatus;

pakārtoti:

— atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 17. novembra spriedumu lietā T-263/15 *Gmina Miasto Gdynia un Port Lotniczy Gdynia–Kosakowo sp. z o.o.* tiktāl, ciktāl tā rezolutīvās daļas 1. punktā ir nospriests arī par ieguldījumu atbalstu;